

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/17/2019
Identifikačné číslo spisu: 7017200432
Dátum vydania rozhodnutia: 07.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7017200432.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov Mgr. Viliama Pohančenika a JUDr. Anny Peťovskej, PhD. (sudca spravodajca), v právnej veci žalobcu: G. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, kancelária Prešov, Slovenská 40, Prešov, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. 4N 5052/13-2591/17-KaPO, ČRZ: 26816/2017 zo dňa 18.04.2017, konajúc o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 8S/42/2018-67 zo dňa 14.11.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 8S/42/2018-67 zo dňa 14.11.2018 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia Centra právnej pomoci, kancelárie Prešov (ďalej aj len „žalovaný“ alebo „CPP“) sp. zn. 4N 5052/13-2591/17-KaPO, ČRZ: 26816/2017 zo dňa 18.04.2017 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým žalovaný ako príslušný správny orgán podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) a podľa § 10 ods. 7 zákona č. 327/2005 o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej múdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej aj len „zákon č. 327/2005 Z. z.“) rozhodol o odňatí nároku na poskytnutie právnej pomoci žalobkyňi v právnej veci o ochranu osobnosti, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 2C/47/2006. Žalovaný svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa určenému advokátovi neposkytovala súčinnosť riadne a včas, konala bez porady s ním a napokon mu odvolala plnú moc na základe subjektívnych dôvodov. Preto nemala nárok na zmenu určeného advokáta. Z popisu okolností prípadu a vyjadrenia určeného advokáta nevyplývali žiadne pochybnosti o kvalite jeho právneho zastúpenia, ani snaha akýmkoľvek spôsobom žalobkyňu poškodiť.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že vyhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že argumentácia žalobkyne nebola spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých žalovaný vydal napadnuté rozhodnutie. Zo skutkového stavu bolo nesporné, že žalobkyňa odvolala dňa 28.02.2017 plnomocenstvo udelené dňa 07.05.2015 advokátovi JUDr. Romanovi Škerlíkovi. Odvolanie odôvodnila stratou dôvery v advokáta a celkovou nespokojnosťou s poskytovaním právnych služieb, rovnako mala pochybnosti o jeho nezaujatosti. Krajský súd vychádzajúc z obsahu administratívneho spisu a súdneho spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2C/47/2006 považoval toto tvrdenie žalobkyne za neopodstatnené, pretože komunikácia advokáta s protistranou je štandardným postupom. Iné skutočnosti neboli žalobkyňou uvedené a tieto súd nezistil ani zo spisového materiálu.

3. Krajský súd sa stotožnil s argumentáciou správneho orgánu v napadnutom rozhodnutí tak po skutkovej, ako aj po právnej stránke a skonštatoval, že žalobkyňa v konaní nepreukázala nečinnosť advokáta, prípadne jeho vzťah k protistrane. Z predložených listín mal preukázané, že určený advokát JUDr. Roman Škerlík vo veci, v ktorej bol žalobkyňi priznaný nárok na poskytnutie bezplatnej právnej pomoci, vykonával úkony v prospech žalobkyne, ktorá v konaní iba tvrdila, avšak žiadnym relevantným spôsobom nepreukázala vzťah tohto advokáta k protistrane. Z toho dôvodu jej nárok na určenie iného advokáta nevznikol. Žalobkyňa bezdôvodným odvolaním plnomocenstva zmarila účel bezplatnej právnej pomoci, preto krajský súd považoval za správny postup žalovaného, ktorým zákonným spôsobom rozhodol o odňatí poskytovania právnej pomoci žalobkyňi v zmysle § 14 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z. z.

II.

4. Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a j/ SSP.

5. Sťažovateľka ako dôvod kasačnej sťažnosti uviedla, že jej bolo odopreté právo na súdnu ochranu práv alebo právom chráneným záujmom podľa § 2 ods. 1 SSP. Namietala, že v napadnutom rozsudku nie sú uvedené rozhodujúce a závažné písomné materiály a skutkové dôkazy, ktoré majú byť súčasťou spisu. V ďalšom namietala postup poskytovania právnej pomoci a úkony vykonané advokátom. Nesúhlasila so záverom krajského súdu o posúdení žaloby ako nedôvodnej. Tiež nesúhlasila s odôvodnením rozsudku v bode 31. Zotrvávala na svojom tvrdení, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil a vychádzal z neúplných a nesprávnych materiálov a z toho dôvodu vyhodnotil odvolanie plnomocenstva určenému advokátovi za bezdôvodné. Uviedla, že dôvodom nedostavenia sa na pojednávanie bol jej opakovane nepriaznivý zdravotný stav, nepriaznivá finančná situácia a nemožnosť dopraviť sa na pojednávanie. Mala za to, že krajský súd a správny orgán postupovali v rozpore s právnymi predpismi a zákonom č. 327/2005 Z. z. a v zmysle § 14 ods. 1 písm. a/ preukázateľne nešlo o bezdôvodné odvolanie plnomocenstva. Sťažovateľka poukázala aj na hrubé porušenie čl. 46 ods.1 a 2 Ústavy SR.

6. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň žiadala priznanie práva na úplnú náhradu trov konania a oslobodenie od súdneho poplatku za podanie kasačnej sťažnosti.

III.

7. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný, ktorý mal za to, že sťažovateľka sa nevyjadrila k meritu veci, ale opísala svoj pohľad na poskytovanie právnej pomoci určeným advokátom, bazírujúc na svojich subjektívnych dôvodoch, pre ktoré mu odvolala plnú moc. Žalovaný sa stotožnil s rozhodnutím krajského súdu a navrhol ho ako vecne správny a zákonný potvrdiť.

IV.

8. Sťažovateľka podaním doručeným súdu dňa 15.04.2019 doplnila kasačnú sťažnosť o prílohy, ktoré z

finančných dôvodov nepriložila a nezaslala zároveň s podaním zo dňa 28.02.2019.

9. K vyjadreniu žalovaného ku kasačnej sťažnosti sťažovateľka uviedla, že CPP sa k dôvodom kasačnej sťažnosti vôbec nevyjadrilo a k veci nevedelo zaujať stanovisko.

V.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu (sťažovateľa) nie je dôvodná.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

12. Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo na základe žaloby sťažovateľky preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného sp. zn. 4N 5052/13-2591/17-KaPO, ČRZ: 26816/2017 zo dňa 18.04.2017 o odňatí nároku na poskytnutie právnej pomoci sťažovateľke v právnej veci o ochranu osobnosti.

13. Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. oprávnená osoba je povinná poskytovať centru, určenému advokátovi alebo mediátorovi potrebnú súčinnosť.

14. Podľa § 14 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z. z. centrum rozhodne o odňatí poskytovania právnej pomoci, ak oprávnená osoba neposkytuje centru, určenému advokátovi alebo mediátorovi potrebnú súčinnosť.

15. V posudzovanej veci napadnutým rozhodnutím žalovaného bol sťažovateľke odňatý nárok na poskytnutie právnej pomoci v právnej veci o ochranu osobnosti vedenej pred Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp. zn. 2C/47/2006 potom ako sťažovateľka určenému advokátovi JUDr. Romanovi Škerlíkovi odvolala plnú moc.

16. Zo zistení kasačného súdu nevyplývajú žiadne pochybnosti o kvalite právneho zastúpenia určeným advokátom, či nad rámec zákona prípustná komunikácia s protistranou, ktorá by vylučovala objektívne poskytovanie právneho zastúpenia.

17. Správne preto krajský súd odvolanie plnomocenstva vyhodnotil ako subjektívne a bezdôvodné rozhodnutie sťažovateľky, ktorému predchádzalo neposkytovanie súčinnosti riadne a včas ako sťažovateľke ukladal zákon č. 327/2005 Z. z. (§ 13 ods. 2).

18. Nakoľko sťažovateľka bezdôvodným odvolaním plnomocenstva zmarila účel bezplatnej právnej pomoci, nárok na určenie iného advokáta sťažovateľke nevznikol s právnym následkom odňatia poskytovania právnej pomoci sťažovateľke (§ 14 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z. z.).

19. Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľky ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

20. O trovách kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľke nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

21. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.